

**[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]** bejder. Hvis man derfor satte ind i Loven, at man kun for saa vidt der blev gennemført Landvindingsarbejder, kunde nedsætte Kommissioner, vilde man udelukke, at man af andre Grunde kunde gøre det, og disse andre Grunde kan jo være akkurat lige saa gode. Der er, navnlig vel i Jylland, visse Steder, hvor man har en saa spredt Beliggenhed af Ejendommenes Arealer, at der maaske kan være Grund til at faa gennemført en Jordfordeling. Derfor har man sat Ordene „af andre Grunde“ ind i Lovforslaget.

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

**Grønning:** I Lovforslagets § 3 bestemmes det, at Hartkornsansættelse uden Hensyn til Størrelsen af de Arealer, som frastykkes, skal ske ved Foranstaltning af Ministeriet for Landbrug og Fiskeri, dog skal Landinspektøren, hvis det Areal, der frastykkes en Ejendom, udgør over Halvdelen af dennes hidtidige Areal, foretage Beregning af Restarealets Størrelse. Dette er en meget betydelig Udvidelse af den Lovgivning, som hidtil har været gældende. I Loven om Jordfordeling, som blev vedtaget i Samlingen 1924—25, bestemmes det i § 12, at Hartkornfordelingen kan ske ved Ministerens Foranstaltning, naar det kun drejer sig om mindre Arealer, 3 ha og derunder, eller naar det alt i alt maa siges at være væsentlig værdiløse Arealer. Her gaar man altsaa saa vidt, at man vil lade Foranstaltningen gennemføre af Ministeriet, selv om det frastykkede Areal andrager Halvdelen af Ejendommens Tilliggende. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad Begrundelsen er herfor. Nu kunde man sige, at Hartkornet har ikke samme Betydning med Hensyn til Skatteansættelse, som det har haft tidligere, og det er rigtigt, men Hartkornsansættelsen tjener dog Vurderingsmændene ved Grundskylds- og Ejendomsskyldsansættelse som Maalestok for Værdien, ligesom den tjener den almindelige Værdiansættelse, og tidligere gik man jo meget strengt til Værks. Jordboniteringsmændene, der sad i hver Kommune, var edsvorne, og naar der skete en Udstykning,

blev saavel det frastykkede Areal som ogsaa den samlede Ejendom boniteret paa ny.

Bestemmelsen her vil jeg antage betyder, at Ansættelsen sker paa Grundlag af Beregninger, der er foretaget i Ministeriet. Jeg vil gerne høre den højtærede Ministers Begrundelse for, at man gaar til dette Skridt.

**Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording):** Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er den Bestemmelse, der her er indført i § 3, 2det Stykke, indsat for at lette Udstykningen af de paagældende Arealer.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Genoprettelse af det tidligere Skanderborg Amt.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4701; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2205).

Sagen sattes til Forhandling.

**Jensen (Lillering):** Spørgsmaalet om Deling af Aarhus Amt har staaet paa Dagsordenen i mange Aar; man kan vel sige, det har staaet der siden Sammenlægningen i 1867, men i 1904 rejste Sogneraadforeringerne for Gl. Skanderborg og Gl. Aarhus Amt Sagen ved et Andragende til Indenrigsministeriet om at faa Amtskontoret flyttet til Aarhus, eller at Amterne maatte blive adskilt. Andragendet blev stærkt støttet af Stiftamtmanden med Paapegning af det formaalstjenlige i, at Stiftsøvrighedens Medlemmer var samlede i samme By.

Det maa staa klart for enhver, at det til daglig er en Gæne, at Stiftskontoret er i Aarhus, medens Stiftamtmanden har sin Bolig i Skanderborg, fraset den Urimelighed, at Amtmanden over Danmarks største By og Amt skal bo i en anden By. At flytte